

РЕШЕНИЕ

№ 4952

гр. София, 23.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1661** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл./ във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на П. Г. П. чрез пълномощник адв. П. срещу Заповед № 20/18.01.2021 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. е прекратено служебното му правоотношение за длъжността „главен експерт“ в дирекция „Договориране по ПМРСР“, отдел „Методология и контрол“ – ДФ „Земеделие“, считано от 18.01.2021 г.

Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Излагат се съображения за липса на действително съкращаване на длъжността, заемана от оспорващия, доколкото трудовата функция на длъжността „главен експерт“ продължава да се изпълнява и не е отпаднала като нормативно определена позиция с пълно премахване на функциите, задачите и задълженията ѝ. Счита, че оспореният акт е в противоречие с целта на закона, тъй като правомощията на органа са упражнени превратно с оглед заобикаляне на законовите последици от отмяната на незаконосъобразен административен акт и в нарушение на правото на незаконно уволнения служител да бъде възстановен на заеманата от него длъжност. Твърди се, че основание за прекратяване на служебното правоотношение могат да са само промени в длъжностното разписание настъпили след, а не едновременно с датата на

възстановяване. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните приема за установено следното от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Със заповед № 51/17.02.2020 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ е прекратено служебното правоотношение на П. Г. П., на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 и чл. 108 от ЗДСл.

Тази заповед е оспорена по съдебен ред. С решение № 3993/20.07.2020 г., постановено по адм. дело № 2738/2020 г., Административен съд София- град е отменил оспорената заповед. Решението е влязло в сила на 06.01.2021 г.

Със заявление вх. № 02-6500/319 от 08.01.2021 г. П. П. е изявил желание да заеме длъжността, която е изпълнявал преди уволнението.

Със заповед № 18/15.01.2021 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ П. е възстановен и допуснат на работа на длъжността „главен експерт“ в отдел „Методология и контрол“, дирекция „Договориране по ПМРСР“, Държавен фонд „Земеделие“, която длъжност служителят е заемал преди издаване на № 51/17.02.2020 г., считано от 15.01.2021 г. Заповедта е връчена на 27.07.2020 г.

На 19.01.2021 г. на П. П. е връчено предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

На същата дата е връчена и оспорената в настоящото съдебно производство заповед, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. е прекратено служебното правоотношение на П. от длъжността „главен експерт“ в отдел „Методология и контрол“, в дирекция „Договориране по ПМРСР“, Държавен фонд „Земеделие“ и е разпоредено на основание чл. 106, ал. 4 от ЗДСл на служителя да се изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие. От фактическа страна заповедта е мотивирана със съкращаване на длъжността.

Като доказателство по делото е приета заповед № 03-РД/144 от 15.01.2021 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ е наредил в утвърденото длъжностно разписание на администрацията на Държавен фонд „Земеделие“ в дирекция „Договориране по ПМРСР“ да се направят изменение съгласно приложението, неразделна част от заповедта, считано от 15.01.2021 г. Съгласно приложеното към заповедта длъжностно разписание, общата численост на дирекция „Договориране по ПМРСР“ остава 98 бр. По това длъжностно разписание численият състав на отдел „Методология и контрол“ е 15 бр., от които 1 бр. – началник на отдел, 7 бр. главен експерт, 6 бр. старши експерт, и 1 бр. младши експерт. В поименното разписание от 15.01.2021 г., заетите длъжности „главен експерт“ са 6 бр., като сред тях не е П. П.. Видно и от докладна записка №03-0416/14.01.2021г. една щатна бройка за длъжността „старши експерт“ в отдел „Методология и контрол“ е трансформирана в длъжност „главен експерт“ в отдел „Методология и контрол“. Видно от поименното длъжностно разписание, така трансформираната щатна бройка е незаета в отдел „Методология и контрол“.

Със заповед № 03-РД/152 от 18.01.2021 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, е наредено в утвърдено длъжностно ново разписание на

администрацията на Държавен фонд „Земеделие“ в дирекция „Договориране по ПМРСР“ да се извършат промени съгласно приложението, неразделна част от заповедта, считано от 18.01.2021 г. Приложението е длъжностно разписание, съгласно което числеността на персонала на дирекция „Договориране по ПМРСР“ е 98 човека. Дирекцията се ръководи от директор. Същата е разделена на пет отдела, както следва: отдел „Методология и контрол“, отдел „Договориране на публични мерки“, отдел „Контрол върху обществените поръчки“, отдел „Договориране по частни мерки“ и отдел „Прилагане на стратегии за водено от общностите местно развитие“. По това длъжностно разписание численият състав на отдел „Методология и контрол“ е 14 бр., от които 1 бр. – началник на отдел, 6 бр. главен експерт, 6 бр. старши експерт, и 1 бр. младши експерт. В поименното разписание от 18.01.2021 г., заетите длъжности „главен експерт“ са 6 бр., като сред тях не е П. П.. Видно и от докладна записка №03-0416/239 от 14.01.2021г. една щатна бройка за длъжността „главен експерт“ в отдел „Методология и контрол“ е трансформирана в длъжност „старши експерт“ и прехвърлена в отдел „Прилагане на стратегии за водено от общностите местно развитие“. Видно от поименното длъжностно разписание, така трансформираната щатна бройка е незаета в отдел „Прилагане на стратегии за водено от общностите местно развитие“.

С оглед на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на оспорената заповед и депозирана в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съгласно разпоредбата на чл. 108 от ЗДСл вр. чл. 10, т. 9 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ – Изпълнителният директор на ДФЗ, в качеството му на орган по назначаването на държавните служители.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на оспорения административен акт. Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа минимално предвиденото в чл. 108 от ЗДСл съдържание. Посочени са дължимите обезщетения и придобитият ранг на държавна служба. В случая посоченото правно основание, а именно: чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е такова, което не изисква излагането на специални мотиви и не е свързано с определено поведение на служителя, а с политика на редуциране на длъжностите и самостоятелна преценка по целесъобразност на органа, без да е необходимо допитване или съвещаване със служителя. Поради, което и органът не е длъжен да посочи защо се съкращава съответната длъжност. От друга страна не подлежи на съдебна проверка въпросът дали действително е целесъобразно съкращението. Актовете, приложени в административната преписка, на основание, на които заповедта е издадена, в достатъчна степен я мотивират, без да е необходими да се възпроизвежда тяхното съдържание.

Въз основа на предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 2, ал. 3 от ЗДСл, органът по назначаването разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности. При осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията, административният орган действа в условията на оперативна

самостоятелност, която не подлежи на съдебен контрол. О. на това волеизявление в случая е изразено в утвърденото длъжностно разписание, в сила от 18.01.2021 г., въз основа на което е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя.

В ЗДСл не съществува норма, разпореждаща извършването на подбор от органа по назначаване. Преценката кой държавен служител да остане на работа се взема по целесъобразност, но при наличието на утвърдена от самия орган процедура, която изрично да предвижда извършването на подбор, такъв би следвало да бъде извършен и неизвършването му би било основание за отмяна на оспорваната заповед.

Липсата на законова регламентация и задължение за извършване на подбор измежду държавните служители, не означава обаче, че решението на органа не подлежи на контрол и не е подчинено на никакви правила. В тежест на органа по назначаване, в случаите, когато съкращава определен държавен служител, е да обезпечи решението си за съкращаване, така, че да е ясно защо е съкратил именно този служител и този му избор да може да бъде проверен при евентуално съдебно оспорване, с оглед преценка дали органът, извършил съкращаването, е упражнил правата си добросъвестно - в този смисъл Решение № 1360 от 01.02.2019 г. по адм. д. № 3249/2018 г. на ВАС.

В случая не се представиха доказателства и не се установи по категоричен начин какво е наложило съкращаването на щатната бройка на длъжността "главен експерт" в Отдел "Методология и контрол". По делото не са ангажирани доказателства, въз основа на които да се приеме за установено, че е намалял обемът на работа в отдела.

Според практиката на ВАС на Р България - Решение № 2016 от 09.02.2012 г. по адм. д. № 12281/2010 г., Пето отделение, след като органът по назначаването е приел свои правила, при които да упражни преценката си кой служител да остави на работа и с кой да прекрати служебното правоотношение и е оповестил тези правила публично, то същите стават част от нормативно установените граници на оперативната му самостоятелност, докато са действащи. Или, ако органът по назначаване е предвидил процедурни правила за подбор на персонала при съкращаване на длъжности в съответната администрация, то органът по назначаване е длъжен да се съобрази с установените от него правила, ако тези правила са действащи.

В настоящия случай са налице такива правила, а именно "Процедура за назначаване, преназначаване и освобождаване на служителите в ДФ "Земеделие"", утвърдена на 24.04.2020 г. от изп. Директор на ДФ "Земеделие", приложени като доказателство по настоящото дело. В Глава 3, Раздел 1 "Прекратяване на служебно правоотношение със служители в ДФ "Земеделие", точка XV "По инициатива на органа по назначаване", е разписана подробна процедура, която е приложима в настоящия случай. Съгласно същата: 1. Прекратяване на служебното правоотношение по инициатива на органа по назначаване се извършва въз основа на докладна записка от директора/ръководителя на съответната дирекция/структурно звено, адресирана до изпълнителния директор. 2. Докладната записка трябва да съдържа мотивирано предложение за прекратяване на служебното правоотношение със служителя, както и датата, от която това да стане. Когато прекратяването се извършва с предизвестие от органа по назначаването, е необходимо датата да бъде съобразена със срока на предизвестие. В противен случай в предложението трябва изрично да се посочи, че срокът на предизвестие няма да бъде спазен. 3. Докладната записка се внася за одобрение от изпълнителния директор. 4. След одобрението докладната записка се предава на ДЧР (Дирекция "Човешки ресурси") за изготвяне на проект на заповед. Предаването следва да се извърши най-късно в деня преди датата на прекратяването или връчването на

предизвестието.

Според съда, посочените правила от "Процедура за назначаване, преназначаване и освобождаване на служителите в Държавен фонд "Земеделие"", утвърдена на 24.04.2020 г., представляват правила за подбор (избор, селекция) на служители, чиито правоотношения да бъдат прекратени при съкращаване на щата, като преценката за целта следва да бъде извършена от Директора на дирекция „Договориране ПМРСР“ в ДФ "Земеделие", тъй като в Отдел "Методология и контрол", съгласно утвърденото длъжностно разписание, считано от 18.01.2021 г., се съкращава длъжността "главен експерт". В случая обаче, по делото не са ангажирани доказателства за наличието на докладна записка от Директора на Дирекция „ДПМРСР“ по смисъла на посочените норми от "процедурата", в която докладна записка да се съдържа мотивирано предложение за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателя, както и датата, от която това да стане.

В тази връзка по делото е приложена Докладна записка от Директора на Дирекция „ДПМРСР“ до изп. Директор на ДФ "Земеделие", с която е предложено една щатна бройка за длъжност "главен експерт" от отдел "Методология и контрол" да бъде прехвърлена в Отдел "Прилагане на стратегии за водено от общностите местно развитие" и да бъде трансформирана в длъжност "старши експерт". Като основание за това предложение е посочено "необходимост от обезпечаване на работа и за по-добра функционалност при организацията и изпълнението на заложените дейности". Тази докладна обаче е без дата на изготвяне и не е посочена като основание или препращане към нея в Заповедта на изп. Директор на ДФ "Земеделие" № 03-РД/152 от 18.01.2021 г. за утвърждаване на длъжностното разписание в дирекция „ДПМРСР“ в ДФ "Земеделие".

Предвид обстоятелството, че органът не е спазил собствената си "Процедура за назначаване, преназначаване и освобождаване на служителите в Държавен фонд "Земеделие"", респективно собствените си правила за прекратяване на служебното правоотношение със служител по инициатива на органа, съдът намира, че оспорената по делото заповед е постановена при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Няма съмнение, че след като ответникът се обвързва да изпълнява конкретната процедура при всяко прекратяване на служебно правоотношение със служители на фонда, то неспазването на тази процедура води и до нарушаване на принципа за последователност и предвидимост, който изисква административните органи да спазват вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. В този смисъл е и Решение № 11184/20.08.2020 г. по адм. д. № 2112/2020 г. по описа на ВАС на Р България.

Допуснатите нарушения от издателя на акта на административно - процесуалните правила са самостоятелно основание за отмяна на процесната заповед.

Относно прилагането на материалния закон, в каквато насока за изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, настоящият съдебен състав намира следното:

Разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл., послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, регламентира прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността. За да се приеме, че е изпълнено предвиденото в закона основание, следва да се установи, че длъжността,

заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл., тоест следва да се установи, че тази длъжност вече не фигурира като наименование /нормативно определена позиция/ в длъжностното разписание на съответната администрация и кумулативно не съществува като система от функции, задължения и изисквания или те са толкова значително изменени, че да налагат извод за качествено нова длъжност. Съкращаване на длъжността е налице и в случаите на съкращаване на щатни бройки.

Легалната дефиниция на понятието "длъжност в администрацията" е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Съгласно тази дефиниция "Длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на ЗМВР, на Закона за въоръжените сили на РБ, ЗИНЗС или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика".

В настоящият случай, с утвърденото със заповед № 03-РД/152 от 18.01.2021 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ щатно разписание в сила от 18.01.2021 г. е намалена щатната численост за длъжността „главен експерт“ в отдел „Методология и контрол“, дирекция „Договоряване по ПМРСР“ с една бройка. Следователно, налице е реално намаляване на щатната численост с 1 бройка, и която щатна длъжност като брой е предвидена в друг отдел на същата дирекция отдел „Прилагане на стратегии за водено от общностите местно развитие“ в същата дирекция, но под друго наименование – старши експерт, което от своя страна обуславя извод за наличието на реално намаляване на броя на щатната численост.

Намаляването на щатните бройки е също форма на премахване на длъжности като нормативно определена позиция /решение № 1919 от 23.02.2015 г. по адм. д. № 12075/2014 г. по описа на ВАС/.

Независимо от това обаче, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на оспорената заповед е допуснато неправилно прилагане на материалния закон и превратно упражняване на власт.

Както бе посочено по-горе, жалбоподателят е възстановен със Заповед № 18/15.01.2021 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ на основание чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, на заеманата по служебно правоотношение длъжност главен експерт в отдел „Методология и контрол“, Дирекция „Договоряване по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, ДФЗ, с ранг III младши, която длъжност е заемал преди издаването на заповедта за уволнение.

На същата дата, със Заповед № 03-РД/144 от 15.01.2021 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ, е утвърдено длъжностно разписание на администрацията на

ДФЗ, Дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, съгласно което са направени изменения, съгласно Приложение № 1 към Заповед № 03-РД/144 от 15.01.2021г., считано от 15.01.2021 г. Със същото е допусната промяна в Дирекция „Договориране на ПМРСР“ като една щатна бройка за длъжност „старши експерт“ от отдел „Методология и контрол“ е трансформирана в длъжност „главен експерт“. Т.е – допуснато е увеличение на щатната численост за длъжността главен експерт. Цитираната промяна е обоснована с „функционалните задължения и максимално натоварване на работния ден. Във връзка с необходимостта от обезпечаване на работата и за по-добра функционалност при организация и изпълнение на заложените дейности“.

На 18.01.2021, със Заповед № 03-РД/152 на Изпълнителен директор на ДФЗ, е одобрена и нова промяна на длъжностното разписание, с която по идентични мотиви - „предвид функционалните задължения и максимално натоварване на работния ден. Във връзка с необходимостта от обезпечаване на работата и за по-добра функционалност при организация и изпълнение на заложените дейности“, като една щатна бройка за длъжност „главен експерт“ от Отдел „Методология и контрол“ /с която е била увеличена преди дни администрацията в отдела/, е прехвърлена в отдел „Прилагане на стратегии за водено от общностите местно развитие“ и е трансформирана отново в длъжност „старши експерт“ /л.52/

Съдът съобрази, че при съпоставката на длъжностните и поименни разписания, действащи преди и след извършеното съкращение, и длъжностните характеристики за заеманата от оспорващия длъжност, се установява, че последната, като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания, е съществуваща в административната структура на фонда. Както към момента на подаване на заявлението за възстановяване на служба, така и към момента на прекратяване на правоотношението, предвидените за процесния отдел бройки за „главен експерт“ са останали практически непроменени – 6 бр., при непроменен щат за цялата дирекция – 99 бр., т.е. не са налице нито фактическите, нито правните основания за издаване на оспорената заповед.

Настоящият състав намира, че посоченото съкращаване е с цел не оптимизация на работата, а повторното съкращаване на жалбоподателя. Съгласно Устройствения правилник, приет с ПМС 151/2012г.- в същия е определена общата численост на дирекцията 99 щата /приложение към чл.12, ал.3 от УП на ДФЗ/, като в рамките на същата по отдели може да „размества“ служителите, но тези движения следва да са обективни т.е. да почиват не на субективен елемент, а да следват от необходимостите на работния процес. Не е достатъчно докладна на директора на дирекцията, тъй като тя представлява извод, липсват фактите, на които почива този извод. Няма анализ, което именно разкрива тенденционното отношение на ответника към жалбоподателя и прави постановената заповед за съкращаване такава в несъответствие с целта на

закона.

Съдът намира, че тази трансформация на длъжността, заемана от жалбоподателя съставлява изкуствена правна конструкция и не съставлява действително съкращение на длъжността. Видно е, както се обсъди по фактите, че в Отдел „Прилагане на стратегии за водено от общностите местно развитие“ след тази промяна в щатното разписание, съществува незаета длъжност „старши експерт“. Настоящият състав на съда се позовава по този въпрос на съдебната практика, формирана по идентичните предходни "съкращения" на длъжността на жалбоподателя - Решение № 3434 / 05.03.2020 г. по адм.д. № 13 226 / 2019 г. на ВАС, според която поредицата от действия, изразени в последователна трансформация на длъжностите главен експерт и старши експерт в съответните отдели, извършено също в кратък интервал, както в казуса по делото, "не може да се разглеждат изолирано и независимо от факта" на влязлото в сила решение за отмяна на предходна заповед като процесната. Също касационната инстанция е приела, че промените в утвърдените длъжностни разписания, налагали извода, че "поредицата от еквилибристики, описани по-горе, извършени от органа по назначаване, макар и сторени в рамките на оперативната самостоятелност на органа, очеводно не целят обезпечаването на работата и по-добрата функционалност при организацията и изпълнението на заложените дейности в съответните отдели, а освобождаване на конкретен служител от заеманата длъжност." Казусът по делото е именно такъв. Също ВАС в посоченото решение е формирал извод за наличието на типичен пример на превратно упражняване на власт, защото в случая чрез свободния избор на органа не се преследва най-доброто функциониране на съответните обществени служби, т.е. на целта, заложена от законодателя, а на други цели, които предвид фактите по делото са незаконосъобразни. В казуса по делото са относими и се споделят от настоящия състав на съда същите изводи.

Защитата на правата на служителя от произвола на назначаващия орган е основен акцент в нормативни актове, уреждащите правоотношенията помежду им. Колизията в интересите им е предпоставена от позициите, които заемат - органът трябва да преследва най-ефикасно управление на дейността, а служителят се стреми да запази или подобри собственото си статукво. При субординативната връзка между тях, подчиненото положение на служителя го поставя в по-уязвима позиция. Законът гарантира правата му като поставя категорични условия при прекратяването на правоотношението с него, както и запазването им при определени обстоятелства. Прекратяването на служебното правоотношение поради съкращаване в щата следва да се прилага като крайна марка въз основа на обективни обстоятелства, независещи от волята на органа по назначаване.

По тези съображения, съдът намира твърденията на жалбоподателя, че с издаване на процесната заповед, Изпълнителният директор на ДФЗ е преследвал друга цел, а именно прекратяване на отношенията с нежелан от

него служител, противно на целта на закона, за основателни. С издаването на оспорения административен акт е нарушен и принципът за стабилитет на служебното правоотношение, предвиден в чл. 18 от ЗДСл, тъй като същото е прекратено самоцелно, след извършване на организационни и структурни промени, които не са обосновани с подобряване дейността на съответната администрация.

На основание всичко изложено, оспорената по делото заповед е незаконосъобразна на основание чл.146, т.3, т. 4 и т.5 АПК, като съдът следва да постанови отмяната ѝ.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден за заплати на оспорващия сторените по делото разноски. Претендирана е сумата от 1000 лева. Направено е обаче възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, като се свежда до съблюдаване на константата съдебна практика. Ето защо съдът намира, че сумата от 500 лева по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за размера на минималните адвокатски възнаграждения е справедлива и обоснована по смисъла на чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 35 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Заповед № 20 / 18.01.2021 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на П. Г. П. сумата от 500 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: